

« zurück blättern vor »

BONT subst. m., ab 1605; auch *bundy*, *bunt*; ‘schmale Querleiste auf dem Griffbrett mancher Saiteninstrumente, Bund’ – ‘poprzeczna listewka na gryfie niektórych instrumentów strunowych, próg’: 1605 Jurk.Lut. 196 *Bunty są ná jej szyjej – urzędy, godności, Roznych stanow, á skládnych, zacne powinności.* o (1663) 1778 Zim.Siel. 300, L *Kiedyś Amfion lutnista ćwiczony, Na dziewięć buntów nawiązane strony, Przy suchym trącał Kaistrze.* o 1660–1670 Lub.Orf. 9-10 *Bierze jak z nowu cytrę rozstrojoną, [...] Składa rząd bontów nawięzując strony.* o 1946 Reiss Najpiękn. 45, DOR *Główną cechą skrzypiec polskich był brak progów, czyli bontów.* – L, SWIL, SW, DOR (muz.) ◇ **Var:** *bont* subst. m., 1660–1670 Lub.Orf. 9-10 – nur DOR; *bundy* subst. pl. – SWIL; *bunt* subst. m., 1605 Jurk.Lut. 196 – L, SWIL, SW. ◇ **Etym:** nhd. *Bund* subst. n., ‘bei bestimmten Saiteninstrumenten auf dem Griffbrett angebrachte feste Querleiste’, GRI. ◇ **Hom:** †*bunt*I, †*bunt*II.

« zurück blättern vor »